

paatænkte Benyttelse af den Statskassen tilhørende Eiendom som det hensigtsmæssigste Brug, der efter Omstændighederne kan gøres af samme, og Intet finder at erindre imod Overflagene, saaledes som de nu foreligge, tilraader det Thinget at bevilge Beløbet, idet man dog finder Anledning til at bemærke, at det til Disposition holdte Locale neppe vil kunne fyldestgøre de Fordringer, man maa stille til et Rettslocale, naar hermed menes et Locale for Rævningsretter, men at man paa den anden Side ikke skjønner, at der kunde gøres Mere ud af det, end sseet er.

4) Som ny Post vil i Henhold til det i Betænkningen over Indenrigsministeriets Bemærkede (Nr. 36) samt i Overensstemmelse med det til § 8 III. A. 6. i stillede Enbringingsforslag her være at optage Bidraget til Afholdelsen af den danske Landmandsforsamling i Odense 1863.

5) Indenrigsministeriet har som nyt Nummer begjært stillet følgende Enbringingsforslag til denne Paragraf.

Extragodtgjørelse til Handelshuset Joseph Owen & Sønner for Opudbringningen af Bøgestrømmen . . . . . 2,000 Rd.

Udvalget skal til Oplysning om denne Sags Sammenhæng meddele Følgende:

Den 3die Mai 1856 overtog Joseph Dierden af London ved Licitation Bøgestrømmens Opudbringning for en Sum af 95,900 Rd., med Handelshuset Joseph Owen & Sønner som Cautionist, men efter knap 2 Maanedes Arbejde standsedes dette paa Grund af Dampmaskinens foregionne Besskadigelse, og Entreprenuren androg for Rigsdagen om at blive fritagen for den overtagne Entreprise, samt tillagt Erstatning for det Tab, han havde lidt direkte og indirekte derved, at Grunden var af en anden og usorbeclagtigere Besskaffenhed end i Licitationsconditionerne angivet, hvilket Tab han beregnede til 15,273 Rd. 45 ø. Rigsdagen henviste Andragendet til Indenrigsministeren med Anmodning om: „at Samme, dersom Sagen afgjøres i Mindelighed, efter uwillige Maands Skjon eller paa anden Maade, der af Ministeriet skjønnes passende, godtgjør Entreprenuren det Tab, han maatte have lidt ved, at Grunden, der er opudbrevet, ikke nøiagtigt er angivet ved Beregningen i Licitationsconditionerne.“ (8de Session Anhang B. Sp. 402 og Folkethingstidenden Sp. 3552). Da der fra Cautionisten forelaae den Erklæring, at der hverken fra hans eller Entreprenurens Side skulde kunne reises noget Krav paa Erstatning udover den Godtgjørelse, Skjønnet bestemte, maa det første Affnit af denne Sag, nemlig Erstatningspørgsmaal paa Grund af unpiagtige Oplysninger, anses for affluttet ved den 16de Juni 1857 optagne Skjønnsforretning, hvorefter Erstatningen fastsattes til 2,130 Rd. 53 ø.

Entreprenuren, den nævnte Dierden, havde imidlertid forladt Landet uden at være løst fra sine Forpligtelser, og efter nogen Forhandling imellem Indenrigsministeren og Cautionisten, Handelshuset Joseph Owen & Sønner, overtog dette Huus for egen Regning Entreprisen ved Contract af 17de Decbr. 1857.

„Under de Forhandlinger, som gik forud for Afflutningen af Contracten af 17de December 1857, yttrede Indenrigsministeriet i en Skrivelse til Handelshuset af 7de Juli 1857 som Svar paa det af Huset gjorte Forslag om de Betingelser, hvorpaa det vilde overtage Joseph Dierdens Forpligtelser, at Ministeriet ikke kunde inblade sig paa dette Forslag og navnlig ikke derpaa, at der skulde kunne tilstaaes Extrabetaling for Udgravning af haard Grund, men at Ministeriet vilde være villigt til at indrømme deels en særskilt Godtgjørelse for saadanne Arbejder, der ikke kunde anses indbefattede under Contracten, til Exempel Optagelse